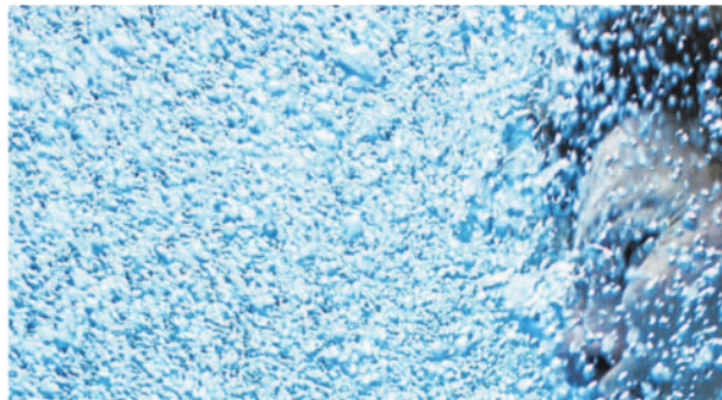

Een van de vijf projecten in de Oosterparkwijk betreft een documentaire over huiselijk geweld van Helmie Stil, met beeldopnames onder water.

Oosterparkwijk neemt theater in

Het jaarlijkse theaterproject De Wijk De Wereld in Groningen viert zijn eerste lustrum. De vijfde editie brengt vijf acts over en (vooral) met Oosterparkers half juni samen in de Stadsschouwburg. Hier lichten we er twee uit.

ERIC NEDERKOORN

Het kan weer 'gewoon' in de schouwburg, na coronaplichtig improviseren in de buitenlucht. De Wijk De Wereld, artistiek aangestuurd door Karin Noeken, brengt jaarlijks Groningse wijkbewoners samen met professionele makers. Het resultaat is een centrale afsluiting voor een hopelijk vol theater, met uiteindelijk doel de wijkbewoners meer dan voorheen met elkaar in contact te laten zijn.

Deze keer is de Oosterparkwijk aan de beurt, een heel eigen wijk in de stad. Noeken: „Wie in de Oosterparkwijk woont is geen Groninger maar een Oosterparker.“

Voor de komende editie presenteert filmmaker Helmie Stil (40) een twaalf minuten durende documentaire die, nu even op een laptopscherm bekeken, straks 'in 't groot' waarschijnlijk veel indruk zal maken. Ze interviewde vijf vrouwen, slachtoffers van huiselijk geweld, in het vrouwenopvanghuis, en filmde ze direct bij de eerste ontmoeting. „Je hebt maar één keer een eerste gesprek. Daarna werkt zoiets niet meer“, weet Stil.

„Daarna ben ik twee dagen onder een dekentje gaan zitten. Nadenken. Hoe verbind je film met theater? Hoe laat ik het publiek de isolatie ervaren die deze vrouwen in hun dagelijkse leven hebben gevoeld? Na die twee dagen heb ik alles eerst uitgeschreven.“ Uiteindelijk koos ze ervoor een actrice onderwater te laten

Mohamed Yusuf Boss (rechts) repeteert met inwoners van de Oosterparkwijk voor De Wijk De Wereld. FOTO PETER WASSING

filmen. „Door cameraman Nils Post. Een vrouw in een situatie waaruit je niet kunt ontsnappen.“ De beelden worden begeleid door een tekst van spoken word-artieste Sjaan Flikweert.

De geïnterviewde vrouwen herkennen het gevoel, toen ze de beelden zagen, zegt Stil. De beklemming. Ook als ellendevrije kijker heb je automatisch de neiging de adem in te houden. De vijf gesprekken in de film gaan over het verleden, maar veel meer over de toekomst. Er spreekt kracht uit. Stil: „Hernieuwde energie om het leven weer op te pakken.“

Terwijl ze een heel leven hebben moeten achterlaten. Een hond. Kinderen zelfs. Sommige vrouwen wilden onherkenbaar blijven. Anderen wilden zich laten zien. Juist nu. Vol in beeld. „Eén vrouw haakte onderweg af. Ze kon het niet aan.“

De film wordt op een groot doek vertoond, van dertien bij zeven meter, maar het publiek zal meer doen

Eerste lustrum van De Wijk De Wereld gaat van licht tot heftig

dan alleen kijken, ook ondergaan, voelen. Er is een moment van letterlijke donkerte. „En de schouwburgbezoekers komen, aanhakend bij de film, zelf collectief in geprojecteerde golven water te zitten.“

Meer geschikt als feestelijke afsluiter is de dansact die choreograaf Mohamed Yusuf Boss met een groep Oosterparkers heeft ontwikkeld, repeterend in de voormalige jeugdsynagoge en later buurt-sportcentrum in de Folkkingedwardsstraat in de stad. Hij nam het thema noaberschap als invalshoek en onderzocht daarnaast de gabberscene van de jaren '90, in de tijd van de 'Oosterparkrellen', die de wijk eind 1997 landelijk een veel

beroerder imago gaf dan ze verdiende.

Op een repetitieavond in die zaal, deze keer onder leiding van danseres Ada Daniele (Staatstheater Mainz, Club Guy & Roni) zijn rond twintig wijkbewoners tussen de choreografie door in gesprek met filmer Farhad Khodadadzade. Met elkaar wisselen ze plekken uit in de wijk die mooi zijn om te fungeren als gefilmde decor, straks in de zaal. Een combinatie van videoclip en live-dans.

Yusuf Boss: „Ik heb een hiphopachtergrond en er zijn veel gelijkenissen met de gabbercultuur. Muziek en kledingstijl inzetten voor een collectief gebeuren. Tegelijk wil ik daarbij benadrukken dat niet iedereen hetzelfde is. Allemaal verschillende personen die ruimte zoeken om te verbinden. Die verbinding is een duidelijke overeenkomst in gabbers en hiphop.“

Hij heeft flink in de wijk rondgekeken, maar geen willekeurige inter-

views gedaan in zijn voorbereiding. „Wel heb ik uitgebreid gesproken met de dansers.“ Intussen wordt tijdens de repetitie de choreografie zowel bloedserieus als met veel plezier ingestudeerd door de zeer uiteenlopende groep, die twintigers bevat maar ook vrouwen op leeftijd, om het oneerbiedig te zeggen. Theatermaakster Rozan Vergeer is cultuurcoach in de Oosterparkwijk, woont er ook, en dus danst ze mee.

De andere drie makers die een act voor de schouwburgavonden ontwikkelen met bewoners zijn theatermakers Lies van de Wiel en Peerke Malschaert, plus Hugo aka Wordbites (spoken word in combinatie met muziek en dans).

De Wijk De Wereld, 16 (try-out), 17 en 18 juni Stadsschouwburg Groningen, aanvang 20.15 uur. Entree 12,50 euro, 10 euro voor Oosterparkers (try-out 10 respectievelijk 7,50 euro). Meer informatie en tickets: dewijkdewereld.nl.